

Bruxelles, den 13. november 2019
(OR. en)

14051/19

Interinstitutionel sag:
2018/0216(COD)
2018/0217(COD)
2018/0218(COD)

AGRI 543
AGRILEG 194
AGRIFIN 75
AGRISTR 71
AGRIORG 82
CODEC 1624
CADREFIN 370

NOTE

fra: formandskabet

til: Rådet

Komm. dok. nr.: 9645/18 + COR 1 + ADD 1
9634/18 + COR 1 + ADD 1
9556/18 + REV 1 (en, de, fr) + COR 1

Vedr.: Reformpakken for den fælles landbrugspolitik efter 2020
- *Miljø- og klimaaspekterne af den fælles landbrugspolitik - en fælles, ambitiøs og fleksibel grøn struktur*

Med henblik på samlingen i Rådet for Landbrug og Fiskeri den 18. november 2019 følger i bilaget til delegationerne formandskabets oplæg om "miljø og klimaaspekterne af den fælles landbrugspolitik - en fælles, ambitiøs og fleksibel grøn struktur", der indeholder spørgsmål til styring af ministrenes debat.

FORMANDSKABETS OPLÆG
OM MILJØ OG KLIMAASPEKTERNE AF DEN FÆLLES LANDBRUGSPOLITIK -
EN FÆLLES, AMBITIØS OG FLEKSIBEL GRØN ARKITEKTUR

På samlingen i Rådet for Landbrug og Fiskeri den 15. juli 2019 udvekslede ministrene synspunkter om miljø og klimaaspekterne af den fælles landbrugspolitik efter 2020. Forud for mødet havde formandskabet udarbejdet et oplæg (10622/19) og bedt ministrene om at give udtryk for deres synspunkter om de væsentligste elementer i Kommissionens forslag og at overveje mulige forbedringer, der er nødvendige for at opnå det ønskede højere ambitionsniveau vedrørende miljø og klima.

Mange delegationer gav, om end i forskelligt omfang, udtryk for deres støtte til et højere ambitionsniveau vedrørende miljø og klima for den fremtidige fælles landbrugspolitik i forhold til den nuværende. Delegationerne fremhævede også, at det er vigtigt at: i) sikre tilstrækkelig finansiering til at støtte mere krævende miljøforhold, ii) mindske den administrative byrde for både landbrugere og myndigheder, herunder i forbindelse med kontrol af konditionalitet, og iii) give medlemsstaterne mulighed for at tage hensyn til lokale behov i forbindelse med gennemførelsen af kravene og dermed sikre større fleksibilitet samt enklere og mere forståelige bestemmelser.

Mange ministre nævnte også behovet for yderligere teknisk arbejde, og Rådet pålagde Specialkomitéen for Landbrug (CSA) at fortsætte drøftelserne med henblik på at videreudvikle forslagene vedrørende dette emne. Det tekniske arbejde fortsatte også i Den Horisontale Landbrugsgruppe i løbet af efteråret.

1. Hidtil opnåede resultater med hensyn til at øge miljø- og klimaambitionen for den fælles landbrugspolitik

Konditionalitet (artikel 11-12 og bilag III i forordningen om strategiske planer) udgør et fælles EU-referencescenarie for modtagelse af støtte ud fra et miljø- og klimasynspunkt. Kommissionens forslag integrerer mange af de eksisterende forgrønnelseskrav og krydsoverensstemmelse i den nye øgede konditionalitet, som vil være referencescenariet for modtagelse af betalinger i henhold til den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik.

Medlemsstaterne vil omsætte den øgede konditionalitet til nationale normer under hensyntagen til deres særlige forhold og behov. Arbejdet under de skiftende formandskaber (Østrig, Rumænien og Finland) har haft til formål at præcisere betingelserne for konditionalitet og sikre den nødvendige fleksibilitet med henblik på at tage hensyn til de forskellige lokale forhold og omstændigheder i hele Europa.

Det er vigtigt, at konditionalitet som et referencescenarie dækker så stor en andel som muligt af EU's landbrugsjord. Det er dog også vigtigt at finde en balance mellem den administrative byrde, der er forbundet med kontrol af konditionalitet, og miljøvirkningerne fra **mindre landbrug**. En enklere ordning for kontrol og visse fritagelser for sanktioner i forbindelse med konditionalitet synes derfor at være berettiget for små bedrifter.

Efter formandskabets opfattelse opnår det udkast til teksten, der er under drøftelse, vedrørende konditionalitet med de nye elementer af normer for god landbrugs- og miljømæssig stand for jord (GLM) og de lovgivningsbestemte forvaltningskrav (LF) et højere miljø- og klimaniveau end det nuværende referencescenarie. På samme tid sikrer det ensartede spilleregler, og at medlemsstaterne får den nødvendige fleksibilitet til at tilpasse normer og krav til lokale forhold og behov.

Af forenklingshensyn vil medlemsstaterne få det nødvendige råderum til at gennemføre **kontrollen og sanktionerne i forbindelse med konditionalitet (artikel 84-87 i den horisontale forordning)**. I tilfælde af manglende overholdelse vil sanktionerne være mere forholdsmæssige med hensyn til konsekvenserne for opfyldelse af målsætningen for den pågældende norm eller det pågældende krav.

Formandskabet har også arbejdet på yderligere at ændre og konsolidere udkastene til retsakter inden for den fælles landbrugspolitik, navnlig for så vidt angår følgende elementer, der er vigtige for forvaltningen af medlemsstaternes strategiske planer og for bidraget til at opfylde miljø- og klimaambitionen:

- **arealers støtteberettigelse (artikel 4, litra c), i forordningen om strategiske planer):**
Formandskabet har foreslået ændringer af reglerne om forvaltning af arealers berettigelse til direkte betalinger for at sikre, at disse regler ikke er til hinder for den fremtidige fælles landbrugspolitik miljøambitioner. Denne tilgang forhindrer, at landbrugere mister støtte på grund af skærpede konditionalitetskrav, og giver dem incitamenter til at forpligte sig til økoordninger, hvilket øger deres bidrag til at opfylde miljø- og klimamålene;
- **den finansielle fleksibilitet (artikel 88 og 89 i forordningen om strategiske planer):**
Formandskabets forslag til affattelse vil i høj grad mindske risikoen for at miste midler, når udnyttelsen af visse interventioner, navnlig økoordningerne, er mindre end forventet. Inden for visse grænser, som medlemsstaterne begrundet i deres strategiplan, vil fleksibilitet også gøre det muligt at flytte midler til f.eks. økoordninger fra andre interventioner med direkte betalinger, hvis udnyttelsen af økoordninger er større end forventet. Dette vil sikre, at økoordningerne forbliver attraktive, og at værdifulde projekter modtager passende finansiering, selv hvis udnyttelsen afviger fra det oprindeligt planlagte, hvilket der er en risiko for, da økoordninger er nye instrumenter, og der ikke er tidligere erfaring med deres planlægning/gennemførelse.

Formandskabet har også indgående drøftet lovgivningsforslaget for så vidt angår flere **interventionstyper, der bidrager til miljø- og klimamålsætningerne**. Affattelsen af navnlig artikel 28 (økoordninger), artikel 65 (forvaltningsforpligtelser), artikel 66 (område med naturbetingede begrænsninger), artikel 67 (visse obligatoriske krav) og de ikkeproduktive elementer i artikel 68 (investeringer) er blevet finjusteret, og teksterne støttes af et stort flertal af medlemsstaterne. For så vidt angår økoordninger er spørgsmålet om frivillig eller obligatorisk anvendelse af systemet i medlemsstaterne dog fortsat åbent.

I henhold til de **sektorspecifikke interventioner** er den procentsats af PO'ernes driftsprogrammer, der skal anvendes til miljø- og klimaformål, blevet drøftet, men der er fortsat forskelle i medlemsstaternes holdninger.

2. Overvejelser i forbindelse med det videre arbejde

Ud over de retlige elementer og krav, der er beskrevet ovenfor, er der stadig spørgsmålet om det påkrævede finansielle bidrag fra de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik til miljø- og klimaformål. Dette spørgsmål er blevet drøftet i forbindelse med reformen, og nogle medlemsstater har f.eks. foreslået at afsætte en specifik andel af de direkte betalinger til økoordninger, men der er stadig store forskelle i holdninger og præferencer.

Kommissionens forslag indeholder i betragtningerne en generel målsætning om at nå 40 % af de klimarelaterede udgifter under den fælles landbrugspolitik og fastsætter i artikel 87 en metode til sporing af klimarelaterede udgifter. Det indeholder også en mere konkret procentsats (30 %) af budgettet for Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), der skal øremærkes til miljø- og klimamålsætninger. For så vidt angår interventioner under søjle I er der foreslået en minimumsudgiftsandel (20 %) til producentorganisationernes (PO'ernes) driftsfonde for frugt og grøntsager.

Eftersom den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik bør udgøre et samlet hele, der omfatter interventioner under begge søjler, foreslår formandskabet at indføre **én fælles procentsats** for hele den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik, der gælder ensartet for alle medlemsstater, og som øremærkes til miljø- og klimamålsætninger. Dette kan alternativt også udtrykkes som et **fast finansieringsbeløb** pr. medlemsstat til disse formål i hele den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik. Med andre ord vil der være én fælles procentsats eller ét fast beløb for finansiering, der dækker begge søjler, og **den pågældende medlemsstat kan vælge en eller flere interventioner under søjle I eller søjle II eller dem begge, hvilket vil bidrage til at nå denne procentsats eller dette beløb**. Dette vil betyde, at medlemsstaterne kan vælge de interventioner, der passer dem bedst på baggrund af deres lokale forhold, uden at være bundet af at skulle vælge dem fra en bestemt søjle, hvilket vil sikre større fleksibilitet ved udarbejdelsen af den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik.

Frem for at tildele 30 % af søjle II til miljø- og klimamålsætningerne foreslår formandskabet således, at medlemsstaterne bør tildele en bestemt andel af deres *samlede finansieringsramme for den fælles landbrugspolitik (søjle I og søjle II)* til disse målsætninger.

Formandskabet mener, at én fælles procentsats eller ét fast beløb sammen med forpligtelsen til at øge ambitionsniveauet ved udformningen af de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik i henhold til artikel 92 vil være en god måde at synliggøre miljø- og klimaudgifter på, opnå et højere ambitionsniveau vedrørende miljø og klima sammenlignet med den nuværende situation og sikre den fælles "grønne struktur" i den fælles landbrugspolitik. Samtidig vil en fælles procentsats eller et fast beløb give medlemsstaterne fleksibilitet til at vælge, om de vil anvende flere interventioner under søjle I eller søjle II afhængigt af deres situation, så længe den krævede procentsats eller det krævede beløb nås.

Den fælles procentsats vil erstatte det foreslåede mål på 30 % og kan **fastsættes senere, når der er truffet afgørelse om FFR**, på et niveau, der vil sikre et højere ambitionsniveau vedrørende miljø og klima end den nuværende fælles landbrugspolitik. Der vil blive fastholdt et mål for driftsprogrammerne for frugt og grøntsager, men procentsatsen skal stadig drøftes.

Interventioner, der bidrager til den fælles procentsats eller det faste beløb

Formandskabet har identificeret en foreløbig liste over interventionstyper, der kan overvejes med henblik på at opnå den fælles procentsats eller det faste beløb (skal præciseres i retsakten):

- ordningerne til gavn for klimaet og miljøet (økoordninger) (artikel 28 i forordningen om strategiske planer)
- forvaltningsforpligtelser, der bidrager til miljø og klima under søjle II (artikel 65 i forordningen om strategiske planer)

- en vis procentsats af midlerne til kompensation for naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger (artikel 66 og 67 i forordningen om strategiske planer)
- investeringer i tilknytning til miljø- og klimaformål (artikel 68 i forordningen om strategiske planer)
- visse interventioner i tilknytning til miljø- og klimaformål under interventionstyper i visse sektorer
- rådgivningstjenester i tilknytning til miljø- og klimaformål (artikel 13 i forordningen om strategiske planer)
- videnudveksling og samarbejde i tilknytning til miljø- og klimaformål (artikel 71-72 i forordningen om strategiske planer).

Formandskabet foreslår også, at der i forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik tilføjes specifikke bestemmelser om opfølgning på den procentsats/det beløb, der er blevet fastsat. Disse bestemmelser bør tage hensyn til den flerårige karakter af forpligtelserne under søjle II. Det forekommer derfor logisk at overvåge opfyldelsen af målet over en periode på flere år og indføre en mekanisme, der sikrer, at den krævede procentsats/det krævede beløb opfyldes i planlægningsperioden for den fælles landbrugspolitik.

På baggrund af ovenstående vil ministrene blive opfordret til at drøfte følgende **spørgsmål** på samlingen i Rådet for Landbrug og Fiskeri den 18. november:

- Kan medlemsstaterne godkende princippet om en fælles øremærket andel af midler til miljø- og klimaformål, der omfatter begge søjler, idet det tages i betragtning, at der skal arbejdes videre med detaljerne?
- Vil den pakke af foranstaltninger, der er skitseret ovenfor, udgøre en tilstrækkelig robust, men fleksibel ramme til at opnå en forøgelse af den fremtidige fælles landbrugspolitik miljø- og klimaambitioner?